

Ja fa temps enrere que el **suïcidi** suposa la **primera causa de mort no natural** entre les **persones** més joves, dels **15 als 35 anys**, i, segons la Federació de Salut Mental de Catalunya, les xifres cada cop van en **augment**, especialment, durant aquesta pandèmia de la COVID-19.

Però, com és possible que cap mitjà de comunicació faci el ressò suficient per a conscienciar a la població i permetent que el tema segueixi sent tan silenciats i tabú?

Des de l'**Àrea de Joves de la USOC**, i aprofitant que avui dia **10 de setembre** és el **Dia Mundial de la Prevenció del Suïcidi (OMS)**, no ens hem pogut estar de parlar sobre el tema i posar sobre la taula les necessitats que tenim com a jovent per a poder prevenir-ho.

Per posar-nos en context, anem a revisar unes quantes dades:

- A nivell mundial:
  - 800.000 suïcidis cada any al món. 1 cada 4 segons (OMS)
  - Un 42% del jovent ho ha intentat (OMS, 2016)
  - El 75% es produeixen en països amb ingressos mitjans o baixos
- A nivell Estatal:
  - Tenim una mitjana de 10 suïcidis diaris a Espanya (INE, 2017)
- A nivell nacional:
  - 495 suïcidis durant el 2017 (Departament de Salut)
  - Cada 5,1 dies es produeix un suïcidi juvenil (CNJC)
  - El 90% del jovent que es suïcida té problemes de salut mental (CNJC)
  - El 25% del jovent reconeix haver tingut idees suïcides (CNJC)

Totes aquestes xifres, que són terriblement preocupants i segur que ens sorprenen a la gran majoria (justament pel molt poc que es parla del tema), no ens haurien d'estranyar tant un cop hem analitzat el món en què vivim.

Estem en una etapa on el **capitalisme salvatge** és cada cop més ferotge, on el **neoliberalisme** és la ideologia que predomina intrínsecament en la mentalitat de la majoria i on la **competitivitat** cada cop és més difícil d'assumir. **On s'anteposen els interessos de les classes burgeses i de la productivitat per davant de qualsevol vida humana i on els recursos econòmics i materials van destinats al mercat en comptes del poble.**

Segons els equips de salut el suïcidi és **multifactorial**, és a dir, que està o pot estar causat per més d'un factor alhora, que, normalment enllaçats entre si, produeixen una situació de desesperació i vulnerabilitat en la persona, que la condueixen a intentar treure's la vida.

I és que, ens trobem amb un jovent amb **nul·les expectatives de futur, sense sortides professionals**, amb unes pressions insanes per assolir certs **estàndards de bellesa** (imposats, per descomptat, des de la classe dominant), amb moltíssimes dificultats per estudiar i formar-se per culpa dels **elevats preus acadèmics**, amb **impediments econòmics** per a poder-se independitzar i ser persones totalment autònomes, que viuen sota una **crisi climàtica** que, literalment, els mata dia rere dia... i així, un llarguíssim etcètera.

En definitiva, el sistema capitalista ens ha venut unes idees d'èxit i de felicitat que el jovent de classe treballadora - que pel que mostren les dades és la classe més afectada - no podrà aconseguir ja que aquest mateix sistema econòmic, polític i social, ho impedeix. Això crea a **adolescents anòmics, alienats i amb 0 motivacions a la vida**.

I a banda de tot això, li hem de sumar casuístiques diverses com pot ser, l'**assetjament escolar**, l'**assetjament cibernètic**, processos de dol personals, etc.

Queda clar, doncs, que el problema no és pas individual, sinó col·lectiu, global i inclús de **salut pública** (tal com ho marquen les institucions).

Per això i molt més, cal reivindicar per un **sistema de salut públic on es posi en primera línia la salut mental** de les persones, i especialment, del jovent; i on es facin **plans de prevenció i detecció** en tots els centres educatius, de treball i en l'atenció primària (als CAPS o urgències).

També cal que s'ensenyi, des de la infància, a parlar sobre els sentiments obertament, sense por a ser jutjats o rebutjats.

Recordar a les persones més adultes de no subestimar mai les idees, accions, comportaments... del jovent, adolescents i infants, i escoltar-los sempre que ho necessitin.

Tot això, però, sense oblidar que el **problema és estructural**, causat per un sistema econòmic opriment i que cal canviar entre totes. Que qualsevol mesura de protecció o prevenció serà sempre un pegat mentre el sistema sota el qual vivim anteposi el capital pel davant de vides que fa temps que criden demanant ajut.

Finalment, volem recordar que hi ha un telèfon les 24 hores del dia per la prevenció del suïcidi: **900 92 55 55** i que cal oferir l'acompanyament necessari a persones que estiguin en aquesta situació, sense culpabilitzar-les ni estigmatitzar-les.

